

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTeen NIMI

Bupropion Orion 150 mg säädellysti vapauttavat tabletit

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi tabletti sisältää 150 mg bupropionihydrokloridia.

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Säädellysti vapauttava tabletti.

150 mg:n säädellysti vapauttava tabletti: Valkoinen tai vaaleankeltainen, pyöreä, kaksoiskupera tabletti, jonka kummallakaan puolella ei ole merkintöjä. Tabletin halkaisija on 7,4 mm.

4. KLIINiset TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Bupropion Orion on tarkoitettu vakavan masennustilan hoitoon.

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Käyttö aikuisille

Suositeltu aloitusannos on 150 mg kerran vuorokaudessa. Optimaalista annosta ei pystytty vahvistamaan kliinisissä lääketutkimuksissa. Jos 150 mg:n annoksella ei todeta paranemista neljän viikon aikana, annos voidaan nostaa 300 mg:ksi kerran vuorokaudessa. Perättäisten annosten välillä pitää olla vähintään 24 tuntia.

Bupropionin tehon on havaittu alkavan 14 vuorokauden kuluttua hoidon aloituksesta. Kuten kaikkien depressiolääkkeiden kohdalla, myös Bupropion Orion -valmisteen koko antidepressiivinen teho voi olla havaittavissa vasta useiden viikkojen hoidon jälkeen.

Depressiopilaita tulee hoittaa riittävän pitkään, vähintään kuusi kuukautta, jotta varmistutaan, että he ovat oireettomia.

Unettomuus on yleinen haittavaiketus ja se on usein ohimenevä. Unettomuutta voidaan vähentää välttämällä lääkkeen ottamista juuri ennen nukkumaanmenoa (huomioiden kuitenkin, että annosten välillä on vähintään 24 tuntia).

Pediatriset potilaat

Bupropion Orion ei ole tarkoitettu käytettäväksi lapsille tai alle 18-vuotiaille nuorille (ks. kohta 4.4).

Bupropion Orion -valmisteen turvallisuutta ja tehoa alle 18-vuoden ikäisten potilaiden hoidossa ei ole varmistettu.

Iäkkääät potilaat

Iäkkääätä potilailla tehon on osoitettu olevan moniselitteinen. Kliinisessä tutkimuksessa iäkkääät potilaat noudattivat tavanomaista aikuisten annostusta (ks. kohta "Käyttö aikuisille"). Ei voida kuitenkaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että jotkut iäkkääät ovat herkempia tälle lääkkeelle.

Potilaat, joilla on maksan vajaatoiminta

Bupropion Orion -valmistetta on käytettävä varoen potilaille, joilla on maksan vajaatoiminta (ks. kohta 4.4). Koska farmakokinetiikka vaihtelee potilailla, joilla on lievä tai kohtalainen maksan vajaatoiminta, suositeltu annos näille potilaille on 150 mg kerran vuorokaudessa.

Potilaat, joilla on munuaisten vajaatoiminta

Suositeltu annos näille potilaille on 150 mg kerran vuorokaudessa, koska bupropioni ja sen aktiivit metaboliitit voivat kumuloitua näillä potilailla muita enemmän (ks. kohta 4.4).

Hoidon lopettaminen

Vaikka vieroitusoireita ei havaittu bupropionilla tehdyissä kliinisissä tutkimuksissa (mitattuna spontaanisti raportoituina tapahtumina, ei mitta-asteikolla), annoksen lopettamista vähitellen voidaan harkita. Bupropioni on selektiivinen katekolamiinin neuronaalisen takaisinoton estäjä ja rebound-vaikeutusten tai vieroitusoireiden mahdollisuutta ei voida sulkea pois.

Antotapa

Bupropion Orion säädellysti vapauttavat tabletit niellään kokonaисina. Tabletteja ei saa jakaa, murskata tai pureskella, koska tämä voi lisätä haittavaikutusten, myös kouristusten, vaaraa. Bupropion Orion säädellysti vapauttavat tabletit voidaan ottaa ruoan kanssa tai ilman ruokaa.

4.3 Vasta-aiheet

- yliherkkyyys vaikuttavalle aineelle tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille
- potilaat, jotka käyttävät jotaain muuta buproponia sisältäväät lääkettä, koska kouristusten esiintyvyys on annosriippuvaista sekä yliannostuksen välttämiseksi
- potilaat, joilla on tai on joskus ollut sairaus, johon liittyy kouristuksia
- potilaat, joilla tiedetään olevan keskushermoston kasvain
- potilaat, jotka missä hoidon vaiheessa tahansa äkillisesti lopettavat alkoholin käytön tai sellaisen lääkkeen käytön, jonka lopettamiseen tiedetään liittyvän kouristusten mahdollisuus (erityisesti bentsodiatsepiinit tai niiden kaltaiset aineet)
- vaikea maksakirroosi
- potilaat, joilla on nyt tai aikaisemmin diagnosoitu bulimia tai anoreksia nervosa.

Bupropion Orion -valmistetta ei saa käyttää yhdessä MAO:n estäjien kanssa. Irreversiibalien MAO:n estäjien käytön lopettamisen ja Bupropion Orion -valmisteen käytön aloittamisen välillä on oltava vähintään 14 vrk. Reversiibalien MAO:n estäjien kohdalla 24 tuntia on riittävä väliaika.

4.4 Varoituksset ja käyttöön liittyvät varotoimet

Kouristukset

Suositeltua annosta ei saa ylittää, koska bupropioniin liittyy annosriippuvainen kouristusvaara. Bupropionitabletteja koskevissa kliinisissä lääketutkimuksissa, joissa annokset olivat ylimmillään 450 mg/vrk, kouristusten esiintyvyys on noin 0,1 %.

Bupropion Orion -valmisteen käyttöön liittyvä vaara saada kouristuksia kasvaa, jos potilaalla on altistavia riskitekijöitä, jotka alentavat kouristuskynnystä. Sen vuoksi Bupropion Orion -valmistetta on annettava varoen potilaille, joilla on yksi tai useampia kouristuskynnystä alentavaa tekijää.

Kaikkien potilaiden osalta on tehtävä arvio mahdollisista altistavista riskitekijöistä, joita ovat

- sellaisten lääkevalmisteiden samanaikainen käyttö, joiden tiedetään alentavan kynnystä saada kouristuksia (esim. antipsykootit, antidepressantit, malarialääkkeet, tramadol, teofylliini, systeemiset steroidit, kinolonit ja väsyttävät antihistamiinit)
- alkoholin väärinkäyttö (ks. myös kohta 4.3)
- aikaisempi päähän kohdistunut vamma
- diabetes, jonka hoitoon käytetään hypoglykemialääkeitä tai insuliinia
- piristävien lääkeaineiden tai laihdutuslääkkeiden käyttö.

Bupropion Orion -valmisteen käyttö on lopetettava potilailla, jotka saavat hoidon aikana kouristuksia, eikä hoitoa suositella aloittavaksi uudestaan.

Yhteisvaikutukset (ks. kohta 4.5)

Bupropionin tai sen metaboliittiiden pitoisuudet plasmassa saattavat muuttua farmakokineettisten yhteisvaikutusten vuoksi, mikä saattaa lisätä haittavaikutusten mahdollisuutta (esim. suun kuivumista, unettomuutta, kouristuksia). Sen vuoksi on noudatettava varovaisuutta, kun buproponia annetaan samanaikaisesti sellaisten lääkevalmisteiden kanssa, jotka voivat lisätä tai estää bupropionin metabolismia.

Bupropioni estää sytokromi P450 2D6:n välittämää metabolismia. On syytä noudattaa varovaisuutta, kun tämän entsyymin metaboloimia lääkeitä annetaan samanaikaisesti.

Kirjallisuudessa on raportoitu, että lääkkeet, jotka estävät CYP2D6:ta, voivat pienentää endoksifeenipitoisuksia; endoksifeeni on tamoksifeenin aktiivinen metaboliitti. Sen vuoksi bupropionin, joka on CYP2D6:n estää, käyttöä pitää välttää tamoksifeenihoidon aikana aina, kun mahdollista (ks. kohta 4.5).

Neuropsykiatria

Itsemurha/itsemurha-ajatuukset tai masennuksen paheneminen

Masennukseen liittyy lisääntynyt alttius itsemurha-ajatuksiin, itsensä vahingoittamiseen ja itsemurhaan (itsemurhaan liittyvät tapahtumat). Tämä alttius säilyy kunnes tapahtuu merkittävää paranemista. Koska paranemista ei ehkä tapahdu ensimmäisten viikkojen aikana hoidon aloituksesta, potilaita on seurattava tarkoin siihen saakka, että paranemista tapahtuu. Kliinisen kokemuksen perusteella tiedetään, että itsemurha-alttius kasvaa paranemisen alkuvaiheessa.

Potilaat, joilla on aiemmin ollut itsemurha-ajatuksia tai -käyttäytymistä, tai joilla on merkittävässä määrin itsemurhaan liittyviä ajatuksia ennen hoidon aloitusta, ovat alttiimpia itsemurha-ajatuksille ja -yrityksille. Heitä on sen vuoksi seurattava erityisen huolella hoidon aikana.

Meta-analyysi lumekontrolloidusta masennuslääketutkimuksista, joihin osallistui psyykkisiä häiriöitä sairastavia aikuisia, osoitti, että alle 25-vuotiailla potilailla alttius itsemurhakäyttäytymiseen lisääntyi masennusläkettä saaneilla verrattuna lumeläkettä saaneisiin.

Potilaita (erityisesti riskialttiita), on seurattava tarkkaan etenkin hoidon alkuvaiheessa ja kun tehdään muutoksia annostukseen. Potilaille (ja heistä huolehtiville) on korostettava, että mahdolliseen masennuksen pahenemiseen, itsemurhakäyttäytymisen tai -ajatusten lisääntymiseen ja outoon

käytökseen pitää kiinnittää huomiota. Jos tällaisia oireita esiintyy, on välittömästi hakeuduttava lääkärin hoitoon.

On huomioitava, että jotkut neuropsykiatriset oireet voivat liittyä joko hoidettavan taudin tilaan tai lääkehoitoon (ks. alla ”Neuropsykiatriset oireet, mukaan lukien mania ja kaksisuuntainen mielialahäiriö” ja kohta 4.8).

Itsemurha-ajatuksia tai -käyttäytymistä kokevien potilaiden hoidon muutosta ja myös lääkkeen käytön lopettamista on syytä harkita, varsinkin jos oireet ovat vaikeita, alkavat äkillisesti tai eivät kuuluneet potilaan oireisiin kun hoito aloitettiin.

Neuropsykiatriset oireet, mukaan lukien mania ja kaksisuuntainen mielialahäiriö

Neuropsykiatrisia oireita on raportoitu (ks. kohta 4.8). Erityisesti on havaittu psykoottista ja maanista oireilua enimmäkseen potilailla, joilla tiedetään olleen jokin psykiatrinen sairaus. Lisäksi vakava depressiujakso voi olla ensimmäinen ilmentymä kaksisuuntaisesta mielialahäiriöstä. Yleisesti uskotaan (vaikka tästä ei ole voitu varmistaa kliinissä tutkimuksissa), että potilaiden, joilla on vaara sairastua kaksisuuntaiseen mielialahäiriöön, tällaisen vaiheen hoitaminen pelkällä depressiolääkkeellä voi lisätä joutumista sekamuotoiseen/maaniseen tilaan. Olemassa oleva rajallinen tieto bupropionin käytöstä yhdessä mielialaa tasoitavien lääkkeiden kanssa potilaille, joilla on ollut kaksisuuntainen mielialahäiriö, viittaa siihen, että vain pieni osa potilaista joutuu maniaan. Ennen depressiolääkyksen aloittamista, potilaiden tila on arvioitava riittävästi kaksisuuntaisen mielialahäiriön vaaran suhteen. Arviointiin pitää kuulua yksityiskohtainen psykiatrinen historia, myös lähisuvussa ilmenneet itsemurhat, kaksisuuntainen mielialahäiriö ja depressiotapaukset.

Eläinkokeiden tulokset viittaavat väärinkäytön mahdollisuuteen. Väärinkäyttöalittiutta koskevat tutkimukset ihmisillä ja laaja kliininen kokemus osoittavat kuitenkin, että bupropioniin ei liity suurta väärinkäytön vaaraa.

Kliininen kokemus bupropionin käytöstä potilailla, jotka saavat sähköhoitoa (ECT), on rajallista. On noudatettava varovaisuutta, jos buproponia annetaan potilaille, jotka saavat samanaikaisesti sähköhoitoa.

Yliherkkyyys

Bupropion Orion -valmisten käyttö on lopetettava, jos potilaalla ilmenee yliherkkyyssreaktio hoidon aikana. Hoitavien lääkäreiden tulisi tiedostaa, että oireet voivat kehittyä edelleen tai ne voivat ilmaantua uudestaan Bupropion Orion -hoidon lopettamisen jälkeen. On varmistettava, että oireenmukaista hoitoa jatketaan riittävän pitkään (vähintään viikon ajan). Yleisiä oireita ovat ihottuma, kutina, urtiaria tai rintakipu, mutta vakavampia reaktioita voivat olla angioedeema, hengenahdistus/bronkospasmi, anafylaktinen shokki, erythema multiforme tai Stevens–Johnsonin oireyhtymä. Artralgiaa, myalgiaa ja kuumetta on myös raportoitu ihottuman ja muiden myöhästyneeseen yliherkkyyteen viittaavien oireiden yhteydessä (ks. kohta 4.8). Useimmissa potilailla oireet helpottuivat ja menivät ohi vähitellen, kun bupropioni lopetettiin ja aloitettiin antihistamiini- tai kortikosteroidihoito.

Sydän- ja verisuonisairaudet

Bupropionin käytöstä depression hoitoon potilaille, joilla on jokin sydän- ja verisuonitauti, on vain vähän kliinistä kokemusta. On syytä noudattaa varovaisuutta, jos sitä annetaan näille potilaille. Tupakoinnin lopettamista koskevissa tutkimuksissa potilaat, joilla oli iskeeminen sydän- ja verisuonitauti, sietivät buproponia yleensä hyvin (ks. kohta 5.1).

Verenpaine

Bupropionin ei ole osoitettu aiheuttavan merkitseviä verenpaineen nousuja potilailla, joilla on ensimmäisen asteen hypertensio, mutta jotka eivät ole masentuneita. Kliinisessä käytössä buproponia saaneilla potilailla on kuitenkin havaittu hypertensiota, joissakin tapauksissa vakavaa ja akuuttia hoitoa

vaativaa (ks. kohta 4.8). Tätä on havaittu sekä sellaisilla potilailla, joilla on aikaisemmin ollut hypertensiota, että sellaisilla, joilla sitä ei ole ollut.

Hoidon alussa potilaan verenpaine mitataan viitearvoksi ja varsinkin potilailta, joilla on korkea verenpaine, sitä tulee seurata hoidon aikana. On harkittava Bupropion Orion -valmisteen käytön lopettamista, jos verenpaineessa havaitaan kliinisesti merkittävä nousu.

Bupropionin ja nikotiinilaastarin samanaikainen käyttö voi johtaa verenpaineen nousuun.

Brugadan oireyhtymä

Bupropioni voi paljastaa Brugadan oireyhtymän, sydämen natriumkanavan harvinaisen perinnöllisen sairauden, johon liittyy tyypillisiä EKG-muutoksia (oikean puolen haarakatkos ja ST-segmentin kohoaminen oikeanpuoleisissa rintakytkennöissä), jotka voivat johtaa sydänpysähdykseen tai äkkikuolemaan. Varovaisuutta on noudatettava potilailla, joilla on Brugadan oireyhtymä tai joiden suvussa on esiintynyt sydänpysähdyn tai äkkikuolema.

Eriityisryhmät

Pediatriset potilaat

Masennusläkkeiden käyttöön liittyy lisääntynyt itsemurha-ajatusten ja -käyttäytymisen vaara lapsilla ja nuorilla, joilla on vakava masennus ja muita psykiatrisia häiriöitä.

Maksan vajaatoiminnasta kärsivät potilaat

Bupropioni metaboloituu suurelta osin maksassa aktiiveiksi metaboliiteiksi, jotka metaboloituvat edelleen. Bupropionin farmakokinetikkassa ei havaittu merkittäviä eroja potilailla, joilla on lievä tai kohtalainen maksakirroosi verrattuna terveisii vapaaehuoisiin, mutta bupropionin pitoisuudet plasmassa vahelivat enemmän potilaasta toiseen. Sen vuoksi Bupropion Orion -valmistetta on annettava varoen potilaille, joilla on lievä tai kohtalainen maksan vajaatoiminta (ks. kohta 4.2).

Kaikkia maksan vajaatoiminnasta kärsiviä potilaita on seurattava tarkasti sellaisten mahdollisten haittavaikutusten havaitsemiseksi (esim. unettomuuus, suun kuivuminen, kouristukset), jotka saattaisivat viitata korkeisiin lääke- tai metaboliittipitoisuksiin.

Munuaisten vajaatoiminnasta kärsivät potilaat

Bupropioni erittyy virtsaan pääosin metaboliitteinaan. Sen vuoksi potilailla, joilla on munuaisten vajaatoiminta, bupropioni ja sen aktiivit metaboliitit voivat kumuloitua tavallista enemmän. Potilaita on seurattava tarkasti sellaisten mahdollisten haittavaikutusten (esim. unettomuuus, suun kuivuminen, kouristukset) havaitsemiseksi, jotka saattaisivat viitata korkeisiin lääke- tai metaboliittitasoihin (ks. kohta 4.2).

Iäkkääät potilaat

Iäkkäillä potilailla tehon on osoitettu olevan moniselitteinen. Kliinisessä tutkimuksessa iäkkääät potilaat noudattivat tavanomaista aikuisten annostusta (ks. kohdat 4.2 ”Käyttö aikuisille” ja 5.2). Ei voida kuitenkaan sulkea pois sitä mahdollisuutta, että jotkut iäkkääät ovat herkempia.

Vaikutus virtsakokeisiin

Amfetamiinikalaisesta kemiallisesta rakenteesta johtuen bupropioni voi häiritä joidenkin virtsasta tehtävien huumepikaseulontatestien tuloksia. Tämä voi johtaa väärin positiivisiin tuloksiin, erityisesti amfetamiinien suhteen. Positiivinen testitulos on tavallisesti varmistettava tarkempaa analyysimenetelmää käytäen.

Epäasialliset antotavat

Bupropion Orion on tarkoitettu otettavaksi vain suun kautta. Murskattujen tablettien inhalointia ja liuotetun bupropionin injektointia on raportoitu. Nämä antotavat saattavat johtaa nopeaan vapautumiseen,

nopeampaan imetyymiseen ja mahdolliseen yliannostukseen. Kouristuksia ja kuolemantapauksia on raportoitu, kun buproponia on annosteltu nenän kautta tai ruiskutettu parenteraalisesti.

Sertoniinioireyhtymä

Markkinoille tulon jälkeen on raportoitu sertoniinioireyhtymästä, mahdollisesti hengenvaarallisesta tilasta, kun Bupropion Orion -valmistetta annetaan samanaikaisesti serotonergisen aineen, kuten selektiivisten sertoniinin takaisinoton estäjien (SSRI) tai sertoniinin ja noradrenaliinin takaisinoton estäjien (SNRI) kanssa (ks. kohta 4.5). Jos samanaikainen hoito muiden serotonergisten aineiden kanssa on kliinisesti perusteltua, potilaasta on tarkkailtava huolellisesti, erityisesti hoidon aloittamisen ja annoksen suurentamisen aikana.

Sertoniinioireyhtymään voi sisältyä henkisen tilan muutoksia (esim. levottomuus, hallusinaatiot, kooma), autonomista epävakautta (esim. takykardia, epävakaa verenpaine, hypertermia), neuromuskulaarisia poikkeavuuksia (esim. heijastevilkkaus, koordinaatiohäiriö, jäykkyys) ja/tai maha-suolikanavan oireita (esim. pahoinvohti, oksentelu, ripuli). Jos epäillään sertoniinioireyhtymää, annoksen pienentämistä tai hoidon keskeyttämistä on harkittava oireiden vakavuudesta riippuen.

Apuaineet

Tämä lääkevalmiste sisältää alle 1 mmol (23 mg) natriumia per annos eli sen voidaan sanoa olevan ”natriumiton”.

4.5 Yhteisvaikutukset muiden lääkevalmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Koska monoamiinioksidaasi-A:n ja -B:n estäjät voimistavat katekolaminergisiä reittejä eri mekanismilla kuin bupropioni, Bupropion Orion -valmisteen ja monoamiinioksidaasin estäjien (MAOI) yhteiskäyttö on vasta-aiheista (ks. kohta 4.3), koska yhteiskäyttö lisää haittavaikutusten mahdollisuutta. Irreversiibalien MAO:n estäjien käytön lopettamisen ja Bupropion Orion -valmisteen käytön aloittamisen välillä on oltava vähintään 14 vrk. Reversiibalien MAO:n estäjien kohdalla 24 tuntia on riittävä väliaika.

Bupropionin vaikutus muihin lääkevalmisteisiin

Vaikka CYP2D6-isoentsyymi ei metaboloi buproponia, bupropioni ja sen tärkein metaboliitti hydroksibupropioni estävät CYP2D6-reittiä. Bupropionin antaminen samanaikaisesti desipramiinin kanssa terveille vapaaehtoisille, joilla tiedettiin olevan voimakas CYP2D6 isoentsyymimetabolia, kasvatti desipraminin AUC:n ja nosti C_{max} -arvon kaksin-viisinkertaiseksi. CYP2D6 estyi vähintään 7 päivää viimeisestä bupropioniannoksesta.

Käytettäessä lääkeitä, joilla on kapea terapeutinen ikkuna ja jotka ovat pääasiassa CYP2D6-isoentsyymin metaboloimia, samanaikaisesti Bupropion Orion -valmisteen kanssa, hoito on aloitettava käyttäen näiden lääkkeiden annossuositusten pienimpiä annoksia. Tällaisia lääkeitä ovat jotkin antidepressiivit (kuten desipramiini, imipramiini), psykoosilääkkeet (kuten risperidoni, tioridatsiini), betasalpaajat (kuten metoprololi), selektiiviset sertoniinin takaisinoton estäjät (SSRI:t) ja tyypin 1C rytmihäiriöläätkeet (kuten propafenoni, flekainidi). Jos Bupropion Orion lisätään hoitoon, johon kuuluu jo entuudestaan tällaisia lääkeitä, on syytä harkita alkuperäisen lääkityksen annosten pienentämistä. Näissä tapauksissa on huolellisesti verrattava Bupropion Orion -hoidon mahdollisia etuja mahdollisiin vaaroihin.

Markkinoille tulon jälkeen on raportoitu sertoniinioireyhtymästä, mahdollisesti hengenvaarallisesta tilasta, kun Bupropion Orion -valmistetta annetaan samanaikaisesti serotonergisen aineen, kuten selektiivisten sertoniinin takaisinoton estäjien (SSRI) tai sertoniinin ja noradrenaliinin takaisinoton estäjien (SNRI) kanssa (ks. kohta 4.4).

Kun sellaisia lääkkeitä, jotka tarvitsevat CYP2D6:ta metaboloituaakseen (esim. tamoksifeeni), annetaan samanaikaisesti CYP2D6:ta estävien lääkkeiden, kuten bupropionin, kanssa, niiden teho voi olla heikentynyt (ks. kohta 4.4).

Vaikka sitalopraami (SSRI) ei metaboloidukaan ensisijaisesti CYP2D6:n välityksellä, yhdessä tutkimuksessa bupropioni nosti sitalopraamin C_{max} -arvoa 30 %:lla ja suurensi sen AUC:ää 40 %:lla.

Bupropionin samanaikainen käyttö digoksiinin kanssa saattaa pienentää digoksiinin pitoisuutta. Tutkimusten välisessä vertailussa digoksiinin $AUC_{0-24\text{ h}}$ laski ja munuaispuhdistuma lisääntyi terveillä vapaaehtoisilla. Lääkärien on oltava tietoisia siitä, että digoksiinin pitoisuudet saattavat nousta, kun bupropioni lopetetaan. Potilasta on seurattava mahdollisen digoksiinitoksisuuden varalta.

Muiden lääkevalmisteiden vaikutus bupropioniin

Bupropioni metaboloituu tärkeimmäksi aktiiviksi metaboliitikseen, hydroksibupropioniksi pääasiassa sytokromi P450 CYP2B6:n välityksellä (ks. kohta 5.2). Kun Bupropion Orion -valmistetta annetaan samanaikaisesti sellaisten lääkkeiden kanssa, jotka saattavat vaikuttaa bupropionin metabolismaan CYP2B6-isoentsyymin välityksellä (esim. CYP2B6-substraatit: syklofosfamidi, ifosfamidi ja CYP2B6-inhibiittorit: orfenadriini, tiklopidiimi, klopidegreli), bupropionin pitoisuudet plasmassa voivat nousta ja aktiivisen metaboliitin hydroksibupropionin pitoisuudet laskea. Toistaiseksi ei tiedetä, mitä kliinisiä seuraamuksia CYP2B6-entsyyymivälitteisen bupropionin metabolisman estymisellä ja siitä seuraavilla bupropioni-hydroksibupropionin suhteenvaihtelulla on.

Koska bupropioni metaboloituu suurelta osaltaan, on noudatettava varovaisuutta käytettäessä samanaikaisesti sellaisia lääkevalmisteita, joiden tiedetään edistävän metabolismaa (esim. karbamatsepiini, fenytoini, ritonaviiri, efavirensi) tai estävän metabolismaa (esim. valproaatti), koska nämä voivat vaikuttaa sen kliiniseen tehoon ja turvallisuuteen.

Terveillä vapaaehtoisilla tehdyissä tutkimuksissa ritonaviiri (100 mg kahdesti vuorokaudessa tai 600 mg kahdesti vuorokaudessa) tai 100 mg ritonaviiria ja 400 mg lopinaviiria kahdesti vuorokaudessa pienensi bupropionin ja sen aktiivien metaboliittien pitoisuuskohtia noin 20–80 % annosriippuvaisesti (ks. kohta 5.2). Samaten 600 mg efavirensiä kerran vuorokaudessa kahden viikon ajan alensi bupropionialistuksia terveillä vapaaehtoisilla noin 55 %. Pienentyneen altistuksen seuraukset ovat epävarmoja, mutta teho vakavan masennuksen hoidossa voi heikentyä. Näitä lääkkeitä saavat potilaat voivat tarvita suurempia bupropioniannoksia, mutta suositeltua bupropionin maksimiannosta ei saa ylittää.

Muuta tietoa yhteisvaikutuksista

Bupropion Orion -valmistetta on annettava varoen potilaalle, jotka käyttävät samanaikaisesti levodopaa tai amantadiinia. Rajallisen kliinisen kokemuksen mukaan näyttää siltä, että haittavaikutukset (esim. pahoinvointi, oksentelu ja neuropsykiatriset reaktiot – ks. kohta 4.8) ovat yleisempiä potilailla, jotka saavat bupropiona samanaikaisesti levodopan tai amantadiinin kanssa.

Vaikka kliininen data ei identifioi farmakokineettistä yhteisvaikutusta bupropionin ja alkoholin välillä, joitakin harvoja raportteja on neuropsykiatrisista tapahtumista tai heikentyneestä alkoholinsiedosta potilailla, jotka ovat nauttineet alkoholia bupropionioidon aikana. Alkoholin käyttöä Bupropion Orion -hoidon aikana on minimoitava tai välttää.

Bupropionin käyttöä yhdessä bentsodiatsepiinien kanssa ei ole tutkittu farmakokineettisissä tutkimuksissa. *In vitro* -metabolireitit eivät anna perusteita tällaisille yhteisvaikutuksille. Kun terveille vapaaehtoisille annettiin buproponia diatsepaamin kanssa, väsyttävä vaikutus oli vähäisempi kuin silloin, kun diatsepaamia otettiin yksinään.

Bupropionin käyttöä yhdessä depressiolääkkeiden (paitsi desipramiinin ja sitalopraamin kanssa), bentsodiatsepiinien (paitsi diatsepaamin) tai neuroleptien kanssa ei ole arvioitu systemaattisesti. Kliininen kokemus käytöstä mäkkisman kanssa on myös hyvin vähäistä.

Bupropion Orion -valmisteen käyttö yhdessä nikotiinilaastarin kanssa voi nostaa verenpainetta.

4.6 Hedelmällisyys, raskaus ja imetys

Raskaus

Joissakin raskautta koskevissa epidemiologisissa tutkimuksissa on raportoitu äidin ensimmäisellä raskauskolmanneksella tapahtuvan bupropionialtistuksen liittyvän sikiön lisääntyneeseen todennäköisyyteen saada tiettyjä synnynnäisiä kardiovaskulaarisia epämuodostumia, erityisesti kammioväliseinääukkoja ja vasemman ulosvirtauskanavan vikoja. Nämä löydökset eivät ole yhdenmukaisia kaikissa tutkimuksissa. Eläinkokeissa ei ole havaittu suoria tai epäsuuria lisääntymistoksisia vaikuttuksia (ks. kohta 5.3). Bupropion Orion -valmistetta tulee käyttää raskauden aikana vain, jos naisen klininen tila vaatii bupropionihoitoa ja vaihtoehtoiset hoidot eivät sovi.

Imetys

Bupropioni ja sen metaboliitit erittävät äidinmaitoon. Päätös siitä, pidättätyykyö imettämisestä vai Bupropion Orion -hoidosta on tehtävä ottaen huomioon rintaruokinnan hyödyt vastasyntyneelle/lapselle ja Bupropion Orion -hoidon hyödyt äidille.

Hedelmällisyys

Tietoja ei ole saatavilla bupropionin vaikutuksesta ihmisen hedelmällisyyteen. Rotilla tehdyissä lisääntymistutkimuksissa ei ilmennyt todisteita hedelmällisyyden heikkenemisestä (ks. kohta 5.3).

4.7 Vaikutus ajokykyyn ja koneideenkäyttökykyyn

Kuten muutkin keskushermostoon vaikuttavat lääkkeet, bupropioni saattaa vaikuttaa potilaan kykyyn suorittaa tehtäviä, jotka vaativat harkintakykyä tai motorisia ja kognitiivisia taitoja. Potilaiden on sen vuoksi oltava varovaisia auton ajossa tai koneiden käytössä ennen kuin he ovat kohtuullisen varmoja siitä, ettei Bupropion Orion vaikuta haitallisesti heidän suorituskykyynsä.

4.8 Hattavaikutukset

Alla luetellaan elinkohtaisesti ja esiintyvyyden mukaan hoitokäytössä esille tulleet hattavaikutukset.

Hattavaikutukset on luokiteltu yleisyyden perusteella seuraavasti: hyvin yleinen ($\geq 1/10$); yleinen ($\geq 1/100, < 1/10$); melko harvinainen ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$); harvinainen ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$); hyvin harvinainen ($< 1/10\ 000$); tuntematon (koska saatavissa oleva tieto ei riitä esiintyvyyden arviointiin).

<i>Veri ja imukudos</i>	Tuntematon	Anemia, leukopenia ja trombosytopenia
<i>Immunojärjestelmä*</i>	Yleinen	Yliherkkyyssreaktiot, kuten urtikaria
	Hyvin harvinainen	Vaikeammat yliherkkyyssreaktiot, mukaan lukien angioedeema, dyspnea/bronkospasmi ja anafylaktinen sokki. Artralgiaa, myalgiaa ja kuumetta on myös raportoitu ihottuman ja muiden viivästyneeseen yliherkkyyteen viittaavien oireiden yhteydessä. Nämä oireet voivat muistuttaa seerumisairautta.
<i>Aineenvaihdunta ja ravitsemus</i>	Yleinen	Anoreksia
	Melko harvinainen	Painon lasku
	Hyvin harvinainen	Verensokeriarvojen muutokset

	Tuntematon	Hyponatremia
<i>Psykkiset häiriöt</i>	Hyvin yleinen	Unettomuus (ks. kohta 4.2)
	Yleinen	Agitaatio, ahdistuneisuus
	Melko harvinainen	Masennus (ks. kohta 4.4), sekavuus
	Hyvin harvinainen	Agressio, vihamielisyys, ärtyneisyys, levottomuus, aistiharhat, poikkeavat unet, mukaan lukien painajaiset, depersonalisaatio, harhakuvitelmat, paranoidiset ajatuksset
	Tuntematon	Itsemurha-ajatuksset ja itsemurhakäyttäytyminen***, psykoosi, änykytys
<i>Hermosto</i>	Hyvin yleinen	Päänsärky
	Yleinen	Vapina, huimaus, makuhäiriöt
	Melko harvinainen	Keskittymishäiriöt
	Harvinainen	Kouristukset (ks. alla)**
	Hyvin harvinainen	Dystonia, ataksia, parkinsonismi, koordinaatiohäiriöt, muistihäiriöt, parestesia, pyörtyminen
	Tuntematon	Serotoniumoireyhtymä****
<i>Silmät</i>	Yleinen	Näköhäiriö
<i>Kuulo ja tasapainoelin</i>	Yleinen	Tinnitus
<i>Sydän</i>	Melko harvinainen	Takykardia
	Hyvin harvinainen	Sydämen tykytys
<i>Verisuonisto</i>	Yleinen	Verenpaineen kohoaminen (joskus vaikea), punastuminen
	Hyvin harvinainen	Vasodilaatio, asentoon liittyvä verenpaineen lasku
<i>Ruoansulatuselimistö</i>	Hyvin yleinen	Suun kuivuminen, ruoansulatuskanavan häiriöt, kuten pahoinvoindi ja oksentelu
	Yleinen	Mahakipu, ummetus
<i>Maksa ja sappi</i>	Hyvin harvinainen	Kohonneet maksa-arvot, keltaisuus, hepatiitti
<i>Iho ja ihonalainen kudos*</i>	Yleinen	Ihottuma, kutina, hikoilu
	Hyvin harvinainen	<i>Erythema multiforme</i> , Stevens–Johnsonin oireyhtymä, psoriaasin paheneminen
	Tuntematon	Systeemisen <i>lupus erythematosus</i> -oireyhtymän paheneminen, ihon <i>lupus erythematosus</i> , akuutti yleistynyt eksantematoottinen pustuloosi
<i>Luusto, lihakset ja sidekudos</i>	Hyvin harvinainen	Nykiminien
<i>Munuaiset ja virtsatiet</i>	Hyvin harvinainen	Tihentynyt tai harventunut virtsaamistarve, virtsaumpi, virtsainkontinenssi
<i>Yleisoireet ja antopaikassa todettavat haitat</i>	Yleinen	Kuume, rintakipu, voimattomuus

* Yliherkkyyys voi ilmetä ihoreaktioina. Ks. "Immuunijärjestelmä" ja "Iho ja ihonalainen kudos".

** Kouristusten esiintyvyys on noin 0,1 % (1/1 000). Yleisin kouristustyyppi on yleistynyt toonisklooninen kouristus. Tämän tyypin kouristus voi joskus johtaa postiktaaliseen sekavuuteen tai muistihäiriöihin (ks. kohta 4.4).

*** Itsemurha-ajatuksia ja itsetuhoista käyttäytymistä on raportoitu bupropionioidon aikana tai pian hoidon lopettamisen jälkeen (ks. kohta 4.4).

**** Serotoniumoireyhtymä voi esiintyä bupropionin ja serotoninergisen lääkevalmisteen, kuten selektiivisten serotoniinin takaisinoton estäjien (SSRI) tai serotoniinin ja noradrenaliinin takaisinoton estäjien (SNRI) yhteisvaikutuksesta (ks. kohta 4.4).

Epäillyistä haittavaikutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillyistä haittavaikutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haittatasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervydenhuollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kaikista epäillyistä haittavaikutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fimea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea
Lääkkeiden haittavaikutusrekisteri

PL 55
00034 FIMEA

4.9 Yliannostus

Yliannostusraportteja on yli 10-kertaisista annoksista hoitoannokseen verrattuna. Haittavaikutuksissa mainittujen oireiden lisäksi yliannostukseen on liittynyt väsymystä, tajuttomuutta ja/tai EKG-muutoksia, kuten johtumishäiriötä (mukaan lukien QRS:n piteneminen), arytmioita ja takykardiaa. QTc-ajan pidentymistä on myös raportoitu, mutta yleensä yhdessä QRS:n pidentymisen ja tihentyneen sykkeen kanssa. Vaikka useimmat potilaat toipuivat ilman seuraamuksia, bupropioniin liittyviä kuolemantapauksia on raportoitu joitakin tapauksia. Näihin on liittynyt suuri lääkkeen yliannostus. Myös serotoniumioreyhtymää on raportoitu.

Hoito

Sairaalahoitoa suositellaan, mikäli potilas on ottanut yliannoksen. EKG:tä ja vitaalielintointoja pitää tarkkailla.

Varmista, että hengitystiet ovat auki ja että hapensaanti ja hengitys on riittävää. Lääkehiihen käyttöä suositellaan. Bupropionille ei ole tunnettua vasta-ainetta. Muu hoito kliinisen tilan mukaisesti.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamika

Farmakoterapeutinen ryhmä: masennuslääkkeet ja keskushermosta stimuloivat lääkeaineet; muut masennuslääkkeet. ATC-koodi: N06AX12.

Vaikutusmekanismi

Bupropioni on selektiivinen katekolamiini (noradrenaliini ja dopamiini) neuronaalisen takaisinoton estäjä ja sillä on vain vähän vaikutusta indolamiiniin (sertoniini) takaisinottoon eikä se estä kumpaakaan monoamiinioksidaasia.

Bupropionin antidepressiivisen vaikutuksen mekanismia ei tunneta. Oletetaan kuitenkin, että vaiketus tapahtuu noradrenergisten ja/tai dopamineristen mekanismien välityksellä.

Kliininen teho

Bupropionin antidepressiivistä vaikutusta tutkittiin kliinisessä ohjelmassa, jossa oli kaikkiaan 1 155 buproponia (säädellysti vapauttava tabletti) saavaa potilasta ja 1 868 buproponia (depottabletti) saavaa potilasta, joilla oli vakava masennus. Seitsemässä tutkimuksessa tutkittiin buproponia säädellysti vapauttavan tabletin tehoa: Näistä kolme tehtiin EU:ssa, annos korkeintaan 300 mg/vrk ja neljä USA:ssa käytäen joustavaa annostusta, annoksen ollessa enimmillään 450 mg/vrk. Kerran vuorokaudessa annosteltava bupropioni (säädellysti vapauttava tabletti) ja kahdesti vuorokaudessa

annosteltava depottabletti ovat bioekvivalentteja, joten yhdeksän depottabletilla tehdyin vakavaa masennusta koskevan tutkimuksen katsotaan myös tukevan bupropionia säädellysti vapauttavia tabletteja.

Bupropioni oli tilastollisesti parempi kuin placebo mitattaessa paranemista Montgomery-Åsberg depressionarviointiasteikon (MADRS) kokonaistuloksella toisessa kahdesta samanla isesta tutkimuksesta, joissa käytettiin annoksia 150–300 mg. Vaste ja remissioon päässeiden määrä olivat myös tilastollisesti parempia bupropionilla verrattuna placeboon. Kolmannessa tutkimuksessa, joka tehtiin iäkkäillä potilailla, ei saavutettu tilastollista paremmuutta placeboon verrattuna primaarimuuttujassa (MADRS, LOCF-analyysi), vaikka toissijaisessa analyysissä (havaittujen tapausten OC-analyysi) vaikutukset olivat tilastollisesti merkitseviä.

Ensisijaisessa päätetapahtumassa nähtiin merkitsevä hyöty kahdessa USA:ssa suoritetusta neljästä bupropionitutkimuksesta (annos 300–450 mg). Näistä kahdesta positiivisesta tutkimuksesta yksi oli placebokontrolloitu tutkimus ja toinen toiseen vaikuttavaan aineeseen vertaileva tutkimus potilailla, joilla oli vakava masennus.

Relapsin estotutkimuksessa potilaat, jotka saivat vasteen kahdeksan viikon avoimesta bupropionidepottableteilla (300 mg/vrk) tapahtuvasta akuuttihoidosta, satunnaistettiin saamaan joko bupropionidepottabletteja tai placeboa vielä 44 viikon ajaksi. Bupropionidepottabelli oli tilastollisesti merkitsevästi parempi kuin placebo ($p < 0,05$) päämuuttujassa. Vaikutus säilyi 44 viikon kaksiosokkoutetun seuranta-ajan 64 %:lla bupropionidepottabletteja saaneista potilaista ja 48 %:lla placeboa saaneista potilaista.

Kliininen turvallisuus

Kansainvälistä raskausrekisteristä on prospektiivisesti havaittu synnynnäisten sydänvikojen osuuden olleen 9/675 (1,3 %) niissä raskauksissa, joissa bupropionille altistuminen tapahtui raskauden ensimmäisellä kolmanneksella.

Retrospektiivisessä tutkimuksessa, jossa oli yli tuhat altistusta bupropionille ensimmäisen raskauskolmanneksen aikana, bupropionille altistuneilla ei ollut enempää synnynnäisiä epämuodostumia tai kardiovaskulaarisia epämuodostumia kuin muille depressiolääkkeille altistuneilla.

Retrospektiivisessä analyysissä, jossa käytettiin National Birth Defects Prevention -tutkimuksesta saatuja tietoja, havaittiin tilastollisesti merkitsevä yhteys vastasyntyneiden sydämen vaseman ulosvirtauskanavan vikojen ilmenemisen ja äidin raportoiman varhaisraskauden aikaisen bupropionin käytön kanssa. Äidin raskaudenaikeisella bupropionin käytöllä ei havaittu yhteyttä muun tyypisiin sydänvikoihin, eikä yhteyttä havaittu tarkastellessa kaikkia sydänvikoja yhtenä ryhmänä.

Slone Epidemiology -keskuksen Birth Defects -tutkimusaineiston lisääanalyssissä äidin bupropionin käytön ei havaittu lisäävän sydämen vaseman ulosvirtauskanavan vikoja tilastollisesti merkitsevästi. Bupropionin käytöllä havaittiin kuitenkin tilastollisesti merkitsevä yhteys kammiovälineinäaukkoihin, kun bupropiona oli käytetty ainoana lääkkeenä raskauden ensimmäisellä kolmanneksella.

Terveillä vapaaehtoisilla tehdysä tutkimuksessa, säädellysti bupropionia vapauttavilla tableteilla (450 mg/vrk), ei ollut kliinisesti merkittävää vaikutusta QTcF-intervalliin verrattuna placeboon 14 päivän vakaaseen tilaan annostelun jälkeen.

5.2 Farmakokinetiikka

Imeytyminen

Kerran päivässä tapahtuneen 300 mg bupropionihydrokloridin (säädellysti vapauttava tabletti) suun kautta annostelun jälkeen terveillä vapaaehtoisilla bupropionin huippupitoisuus (C_{max}) 160 ng/ml todettiin

noin 5 tunnin kuluttua. Vakaassa tilassa hydroksibupropionin C_{max} on noin 3 kertaa korkeampi kuin bupropionin ja AUC on noin 14 kertaa suurempi. Vakaassa tilassa treohydrobupropionin C_{max} on sama kuin bupropionin ja AUC on noin viisinkertainen; plasman erytrohydrobupropionipitoisuudet ovat verrattavissa bupropionipitoisuksiin.

Hydroksibupropionin huippupitoisuudet plasmassa saavutetaan 7 tunnissa, treohydrobupropionin ja erytrohydrobupropionin 8 tunnissa. Bupropionin ja sen aktiivisten metaboliittien hydroksibupropionin ja treohydrobupropionin AUC kasvaa ja C_{max} nousee annosriippuvaisesti annosvälillä 50–200 mg yksittäisen annoksen ottamisen jälkeen ja annosvälillä 300–450 mg jatkuvalla annostuksella.

Bupropionin absoluuttista hyötyosuutta ei tunneta; tiedot eritymisestä virtsaan osoittavat kuitenkin, että vähintään 87 % bupropioniannoksesta imeytyy.

Bupropionin imeytyminen säädellysti vapauttavista tableteista ei muutu merkittävästi, jos ne otetaan samanaikaisesti ruuan kanssa.

Jakautuminen

Bupropioni jakautuu laajalti, sen näennäinen jakautumistilavuus on noin 2 000 l. Bupropioni, hydroksibupropioni ja treohydrobupropioni sitoutuvat kohtaisesti plasman proteiineihin (84 %, 77 % ja 42 %).

Bupropioni ja sen aktiiviset metaboliitit erityvät äidinmaitoon. Eläinkokeet osoittavat, että bupropioni ja sen aktiiviset metaboliitit läpäisevät veri-aivoesteen ja istukan. PET-tutkimukset terveille vapaaehtoisille osoittavat, että bupropioni pääsee keskushermostoon ja sitoutuu striataaliseen dopamiinin takaisinoton kuljettajaproteiiniin (noin 25-prosenttisesti annoksella 150 mg kahdesti vuorokaudessa).

Biotransformaatio

Bupropioni metaboloituu ihmisesä lähes kokonaan. Plasmasta on tunnistettu kolme farmakologisesti aktiivista metaboliittia: hydroksibupropioni ja sen aminoalkoholi-isomeerit, treohydrobupropioni ja erytrohydrobupropioni. Näillä voi olla kliinistä merkitystä, koska niiden pitoisuudet plasmassa ovat joko yhtä korkeita tai korkeampia kuin bupropionin. Aktiiviset metaboliitit metaboloituvat edelleen inaktiivisiksi metaboliiteiksi (joista joitakin ei ole täysin kartoitettu, mutta voivat olla konjugaatteja) ja erityvät virtsaan.

In vitro -tutkimukset osoittavat, että bupropioni metaboloituu tärkeimmäksi aktiiviseksi metaboliitikseen hydroksibupropioniksi pääasiassa CYP2B6:n välityksellä, kun taas CYP1A2:lla, 2A6:lla, 2C9:llä, 3A4:llä ja 2E1:llä on vähemmän merkitystä. Treohydrobupropionin muodostumiseen taas liittyy karbonyylin vähentymistä, mutta ei sytokromi P450:n vaikutusta (ks. kohta 4.5).

Treohydrobupropionin ja erytrohydrobupropionin kykyä estää sytokromi P450:ä ei ole tutkittu.

Bupropioni ja hydroksibupropioni estävät CYP2D6-isoentsyymejä, K_i -arvot ovat 21 ja 13,3 μM (ks. kohta 4.5).

Bupropionin on osoitettu indusoivan omaa metabolismansa eläimillä subkroonisessa käytössä. Ihmisillä, vapaaehtoisilla tai potilailla, jotka ovat saaneet suositeltuja annoksia bupropionihydrokloridia 10–45 vuorokauden ajan, ei ole havaittu bupropionin tai hydroksibupropionin entsymaattista induktiota.

Eliminaatio

Kun ihmisseille annettiin 200 mg ^{14}C -buproponia, 87 % radioaktiivisesta annoksesta mitattiin virtsasta ja 10 % ulosteista. Vain 0,5 % annoksesta eritti muuttumattomana, mikä sopii yhteen sen kanssa, että bupropionin tiedetään metaboloituvan suurelta osaltaan. Alle 10 % tästä ^{14}C -annoksesta mitattiin virtsasta aktiivisina metaboliitteina.

Oraalisesti otetun bupropionin keskimääräinen puhdistuma on noin 200 l/h ja keskimääräinen eliminaation puoliintumisaika noin 20 tuntia.

Hydroksibupropionin eliminaation puoliintumisaika on noin 20 tuntia. Treohydrobupropionin ja erytrohydrobupropionin eliminaation puoliintumisajat ovat pitempiä (37 t ja 33 t). Niiden vakaan tilan AUC-arvot ovat 8- ja 1,6-kertaisia verrattuna bupropioniin. Bupropionin ja sen metaboliittien vakaa tila saavutetaan 8 vuorokaudessa.

Säädellysti vapauttavan tabletin liukenevaton kuori voi kulkeutua muuttumattomana suoliston läpi ja poistua ulosteessa.

Eriisyisryhmät:

Potilaat, joilla on munuaisten vajaatoiminta

Bupropionin ja sen tärkeimpien metaboliittien eliminaatio voi olla hitaampaa potilailla, joiden munuaisten toiminta on heikentyntä. Rajallinen tieto potilaista, joilla on loppuvaaiheen tai kohtalaisesta vakavaan munuaisten vajaatoiminta, osoittaa, että altistus bupropionille ja/tai sen metaboliiteille oli näillä potilailla suurempaa (ks. kohta 4.4).

Potilaat, joilla on maksan vajaatoiminta

Bupropionin ja sen aktiivisten metaboliittien farmakokinetiikka eivät olleet tilastollisesti erilaisia potilailla, joilla on lievä tai kohtalainen kirroosi verrattuna terveisiin vapaaehtoisiihin, vaikkakin potilaiden mittaustuloksissa todettiin muita suurempaa vaihtelua potilaasta toiseen (ks. kohta 4.4). Potilailla, joilla on vaikea maksakirroosi, bupropionin C_{max} oli huomattavasti korkeampi ja AUC suurempi (keskimääräiset erot olivat noin 70 % ja 3-kertaisia) ja vaihtelu oli suurempaa kuin terveillä vapaaehtoisilla; keskimääräinen puoliintumisaika oli myös pitempi (noin 40 %). Hydroksibupropionin keskimääräinen C_{max} oli alempi (noin 70 %), keskimääräinen AUC oli yleensä suurempi (noin 30 %), keskimääräinen T_{max} oli myöhempeli (noin 20 tuntia myöhäisempi) ja keskimääräinen puoliintumisaika oli pitempi (noin 4-kertainen) verrattuna terveisiin vapaaehtoisiihin. Treohydrobupropionin ja erytrohydrobupropionin kohdalla keskimääräinen C_{max} oli yleensä pienempi (noin 30 %), keskimääräinen AUC korkeampi (noin 50 %), keskimääräinen T_{max} oli myöhäisempi (noin 20 tuntia myöhäisempi) ja keskimääräinen puoliintumisaika oli pitempi (noin 2-kertainen) kuin terveillä vapaaehtoisilla (ks. kohta 4.3.).

Iäkkääät potilaat

Iäkkäillä tehdyt farmakokineettiset tutkimukset ovat antaneet vaihtelevia tuloksia. Yksittäisannostutkimuksessa bupropionin ja sen metaboliittien farmakokinetiikka iäkkäillä ei poikennut nuorempien aikuisten farmakokinetiikasta. Toisen farmakokineettisen tutkimuksen (sekä yksittäisannoksia että toistuvia annoksia) tulokset viittasivat siihen, että bupropioni ja sen metaboliitit voivat kumuloitua iäkkäillä potilailla nuoria enemmän. Kliinisessä käytössä ei ole havaittu vanhojen ja nuorten potilaiden välillä eroa siedettävyydessä, mutta ei voida poissulkea, etteivätkö iäkkääät potilaat voisi olla herkempia (ks. kohta 4.4).

Bupropionin liukeminen alkoholiin in vitro

In vitro -tutkimukset osoittivat, että korkeissa alkoholipitoisuksissa (enimmillään 40 %), bupropioni vapautuu säädellysti vapauttavasta tabletista nopeammin (enintään 20 % 2 tunnissa) (ks. kohta 4.5).

5.3 Prekliiniset tiedot turvallisuudesta

Rotilla tehdyissä lisääntymistoksisuustutkimuksissa, joissa rotat altistuvat ihmisseelle suositeltua enimmäisannosta vastaaville annokksille (perustuen systeemialttistustietoihin), ei paljastunut fertilitettili, raskauteen tai sikiön kehitykseen liittyviä haittavaikkuksia. Kaneilla tehdyissä

lisääntymistoksisuustutkimuksissa ilmeni ainoastaan pieni muutos luustomuutosten yleisyydessä (yleisten rintakehän lisäkylikiluiden anatomisten muutosten sekä sormi- tai varvasluiden luutumisviivästymien ilmaantuvuuden lisääntyminen) annoksen ollessa enimmillään 7 kertaa ihmiselle suositellun enimmäisanoksen suuruuden perustuen mg/m² annostelukäytäntöön (systeemialtistustietoa ei ole saatavilla). Lisäksi tutkimuksessa raportoitiin kanin sikiön painon lasku, kun annos oli tiineenä olevalle naaraalle toksinen.

Bupropioni, moninkertaistina annoksina verrattuna ihmisen terapeuttiin annoksiin, sai eläinkokeissa aikaan annosriippuvaisesti mm. seuraavia oireita: ataksia ja kouristuksia rotilla, yleistä heikkoutta, vapinaa ja pahoinvointia koirilla sekä lisääntynytä kuolleisuutta molemmilla lajeilla. Koska eläimillä tapahtuu sellaista entsymaattista induktiota, jota ihmisillä ei tapahdu, nämä systeemiset altistukset olivat samanlaisia kuin ihmisen systeeminen altistuminen suurimmilla suositelluilla annokilla.

Maksamuutoksia on havaittu eläinkokeissa, mutta nämä ovat seurausta maksentsyymin induktiosta. Suositelluilla annokilla ihmisillä bupropioni ei indusoi omaa metabolismansa. Tämä viittaa siihen, että laboratorioeläimillä havaittuilla maksavaikutuksilla on vain vähän merkitystä arvioitaessa bupropionia ja siihen liittyviä riskejä.

Genotoksisuustiedot osoittavat, että bupropioni on heikko bakteerimutageeni, mutta ei mutageeni nisäkässoluille, ja sen vuoksi sitä ei pidetä ihmiselle genotoksisena aineena. Hiiri- ja rottakokeet valvistavat, ettei bupropioni ole karsinogeeninen näille lajeille.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Tabletin ydin

Povidoni

Kloorivetyhappo

Natriumstearyylifumaraatti

Päällyste

Etyyliselluloosa

Hydroksipropyyliselluloosa

Metakryylihappo-etyyliakrylaattikopolymeeri

Piidioksiidi, kolloidinen, vedetön

Makrogoli

Trietyylisitraatti

Hypromelloosi

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaika

150 mg: 2 vuotta.

6.4 Säilytys

Säilytä alle 25 °C.

6.5 Pakkaustyyppi ja pakkauskoot

Valkoinen, läpikuultamaton HDPE-purkki (korkeatihelyksinen polyeteeni), jossa silikageeli/aktiivihiiilityyny ja hapen/kosteuden sitoja, sekä lapsiturvallinen korkki, jossa suojakalvo.

30 ja 90 säädellysti vapauttavaa tablettia.

Kaikkia pakkauuskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityiset varotoimet hävittämiselle

Käyttämätön lääkevalmiste tai jäte on hävitettävä paikallisten vaatimusten mukaisesti.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Orion Corporation
Orionintie 1
02200 Espoo

8. MYYNTILUVAN NUMERO(T)

150 mg: 32149

9. MYYNTILUVAN MYÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ/UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

Myyntiluvan myöntämisen päivämäärä: 15.9.2015
Viimeisimmän uudistamisen päivämäärä: 13.5.2020

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

5.4.2023

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Bupropion Orion 150 mg tabletter med modifierad frisättning

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

Varje tablett innehåller 150 mg bupropionhydroklorid.

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Tablett med modifierad frisättning.

150 mg tablett med modifierad frisättning: vita till ljustgula, runda, bikonvexa tabletter utan märkning. Diametern på tablettarna är 7,4 mm.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Bupropion Orion är indicerat för behandling av egentlig depression.

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

Användning hos vuxna

Den rekommenderade startdosen är 150 mg en gång per dag. En optimal dos har inte fastställts i kliniska studier. Om ingen förbättring observeras efter 4 veckors behandling med 150 mg kan dosen ökas till 300 mg en gång per dag. Det bör vara ett intervall om minst 24 timmar mellan två på varandra följande doser.

Insättande effekt av bupropion har noterats 14 dagar efter påbörjad behandling. I likhet med andra antidepressiva läkemedel kan full antidepressiv effekt inte påvisas förrän efter flera veckors behandling.

Patienter med depression bör behandlas under en tillräckligt lång period om minst 6 månader för att säkerställa symptomfrihet.

Sömnsvårigheter är en mycket vanlig biverkning som ofta är övergående och kan reduceras genom att undvika tablettintag i samband med sänggående (under förutsättning att intervallet mellan doserna är minst 24 timmar).

Pediatrisk population

Bupropion Orion är inte indicerat för behandling av barn och ungdomar under 18 år (se avsnitt 4.4). Säkerhet och effekt för Bupropion Orion hos patienter under 18 år har inte fastställts.

Äldre patienter

Effekt har inte entydigt visats hos äldre. I en klinisk prövning har äldre patienter följt samma dosregim som för vuxna (se ”Användning hos vuxna”). Det kan inte uteslutas att vissa äldre kan vara känsligare.

Patienter med nedsatt leverfunktion

Bupropion Orion ska användas med försiktighet hos patienter med nedsatt leverfunktion (se avsnitt 4.4). På grund av ökad variabilitet i farmakokinetiken hos patienter med lätt till måttligt nedsatt leverfunktion är den rekommenderade dosen hos dessa patienter 150 mg en gång per dag.

Patienter med nedsatt njurfunktion

Den rekommenderade dosen hos dessa patienter är 150 mg en gång per dag eftersom bupropion och dess aktiva metabolit ackumuleras i högre grad hos dessa patienter än normalt (se avsnitt 4.4).

Utsättning av behandling

Trots att utsättningsreaktioner (mätt som spontant rapporterade händelser snarare än med skattningsskalor) inte har observerats i kliniska prövningar med Bupropion Orion kan en nedtrappningsperiod övervägas. Bupropion är en selektiv hämmare av det neuronalåterupptaget av katekolaminer och en reboundeffekt eller utsättningsreaktioner kan inte uteslutas.

Administreringssätt

Bupropion Orion tablett med modifierad frisättning ska sväljas hela. Tablettarna ska inte delas, krossas eller tuggas eftersom det kan leda till en ökad risk för biverkningar, inklusive krampfall. Bupropion Orion tablett med modifierad frisättning kan tas med eller utan mat.

4.3 Kontraindikationer

- överkänslighet mot den aktiva substansen eller mot något hjälpmiddel som anges i avsnitt 6.1
- patienter som använder något annat läkemedel innehållande bupropion, eftersom förekomsten av krampfall är dosberoende, och för att undvika överdosering
- epilepsi eller tidigare (även enstaka) krampfall i anamnesen
- känd tumor i centrala nervsystemet
- patienter där plötsligt avbrytande av pågående läkemedelsbehandling (särskilt bensodiazepiner eller bensodiazepinbesläktade läkemedel) eller av alkoholmissbruk kan tänkas öka risken för krampfall
- svår levercirrhos
- patienter som har eller tidigare har fått diagnosen bulimi eller anorexia nervosa.

Samtidig användning av Bupropion Orion och monoaminoxidashämmare (MAO-hämmare) är kontraindicerad. Det ska vara ett intervall på minst 14 dagar mellan utsättande av en irreversibel MAO-hämmare och start av behandling med Bupropion Orion. För reversibla MAO-hämmare är en period på 24 timmar tillräcklig.

4.4 Varningar och försiktighet

Krampfall

Den rekommenderade dosen av bupropiontablett med modifierad frisättning ska inte överskridas eftersom det finns en dosberoende risk för krampfall med bupropion. Den totala incidensen av krampfall med bupropiontablett med modifierad frisättning var i kliniska prövningar, med doser upp till 450 mg/dygn, ungefärlig 0,1 %.

Det föreligger en ökad risk för krampanfall vid användning av Bupropion Orion i närvaro av predisponerande riskfaktorer som sänker kramptröskeln. Bupropion Orion bör därför användas med försiktighet hos patienter med en eller flera riskfaktorer som predisponerar för en sänkt kramptröskel.

Alla patienter bör undersökas med avseende på predisponerande riskfaktorer som innehållar:

- samtidig användning av läkemedel med kända kramptröskelsänkande egenskaper (t ex antipsykotika, antidepressiva, antimarialamedel, tramadol, teofyllin, systemiska steroider, kinoloner och sederande antihistaminer)
- alkoholmissbruk (se även avsnitt 4.3)
- tidigare skallskada
- diabetes som behandlas med blodsockersänkande läkemedel eller insulin
- användning av centralstimulerande eller aptitnedsättande medel.

Bupropion Orion ska utsättas och inte återinsättas hos patienter som får ett krampanfall under behandlingen.

Interaktioner (se avsnitt 4.5)

På grund av farmakokinetiska interaktioner kan plasmanivåer av bupropion eller dess metaboliter förändras vilket kan leda till en ökad risk för biverkningar (t ex munorrhett, sömnsvårigheter, krampanfall). Av den anledningen är det viktigt att iakta försiktighet när bupropion ges tillsammans med läkemedel som kan inducera eller hämma metabolismen av bupropion.

Bupropion hämmar metabolismen via cytokrom P450 2D6. Försiktighet bör iakttas vid samtidig administrering av läkemedel som metaboliseras via detta enzym.

I litteraturen har det visat sig att läkemedel som hämmar CYP2D6 kan leda till minskade koncentrationer av endoxifen som är den aktiva metaboliten av tamoxifen. Därför ska användning av bupropion, som är en hämmare av CYP2D6, om möjligt undvikas under tamoxifenbehandling (se avsnitt 4.5).

Neuropsykiatri

Suicid/suicidtankar eller klinisk försämring

Depression är associerat med en ökad risk för suicidtankar, självtäckningar och suicid. Denna risk kvarstår tills signifikant förbättring inträtt. Eftersom förbättring kan utebliva under de första behandlingsveckorna, eller uppträder ännu senare, bör patienten följas noggrant till dess förbättring sker. Det är en generell klinisk erfarenhet att suicidrisken kan öka under de tidiga förbättringsfaserna.

Det är känt att patienter som tidigare upptäckts suicidalt eller patienter med påtagliga suicidtankar innan behandlingen påbörjas har en ökad risk för suicidtankar eller suicidförsök och bör observeras noga under behandlingen.

En meta-analys baserad på placebo-kontrollerade kliniska studier av antidepressiva läkemedel hos vuxna patienter med psykiatricka sjukdomar påvisade en ökad risk för suicidalt beteende under behandling med antidepressiva läkemedel jämfört med placebo hos patienter yngre än 25 år.

Patienter som behandlas med antidepressiva läkemedel, och speciellt sådana som har en hög risk för suicidalt beteende, ska följas noga i de tidiga faserna av behandlingen och vid dosförändringar.

Patienter (och vårdgivare) bör uppmanas att vara observanta på tecken till klinisk försämring, suicidalt beteende/suicidtankar eller andra beteendeförändringar och att omgående kontakta läkare om sådana tecken uppstår.

Man bör vara medveten om att uppkomsten av vissa neuropsykiatiska symtom antingen kan vara relaterad till underliggande sjukdomstillstånd eller till läkemedelsbehandling (se nedan under ”Neuropsykiatiska symtom inkluderande mani och bipolär sjukdom” samt avsnitt 4.8).

Byte av behandlingsregim, inklusive eventuell utsättning av läkemedlet, bör övervägas hos patienter som uppvisar suicidala tankar eller beteende, speciellt om dessa symtom är allvarliga, uppkommer hastigt eller om de inte förekom i patientens symptombild från början.

Neuropsykiatiska symtom inkluderande mani och bipolär sjukdom

Neuropsykiatiska symtom har rapporterats (se avsnitt 4.8). I synnerhet har psykotisk och manisk symptomatologi observerats främst hos patienter med tidigare känd psykiatrisk sjukdom. Dessutom kan en egentlig depressiv episod vara det initiala kännetecknet av bipolär sjukdom. Det är allmänt vedertaget (om än ej bevisat genom kontrollerade studier) att behandling av en sådan depressiv episod med enbart ett antidepressivt läkemedel kan öka risken för att utlösa mani/hypomania hos patienter med riskfaktorer för bipolär sjukdom. Begränsade kliniska data vid användning av bupropion i kombination med stämningsstabiliseraende läkemedel hos patienter med anamnes på bipolär sjukdom tyder på en låg förekomst av övergång till mani. Före påbörjad behandling med ett antidepressivt läkemedel bör patienter undersökas i tillräcklig omfattning för att kunna avgöra om de har riskfaktorer för bipolär sjukdom. Sådan undersökning bör innefatta detaljerad psykiatrisk anamnes, inklusive familjeanamnes avseende suicid, bipolär sjukdom och depression.

Data från djurstudier antyder en missbrukspotential. Studier av beroenderisk hos mänskliga, liksom omfattande klinisk erfarenhet, visar emellertid att bupropion har låg missbrukspotential.

Klinisk erfarenhet av bupropion hos patienter som behandlas med elektrokonvulsiv terapi (ECT) är begränsad. Försiktighet bör iakttas hos patienter som behandlas med ECT under samtidig behandling med bupropion.

Överkänslighet

Behandling med Bupropion Orion ska avbrytas omedelbart om patienten får överkänslighetsreaktioner under behandlingen. Behandlande läkare bör vara medvetna om att symtomen kan progrediera eller återkomma efter att behandlingen avslutats och bör se till att symptomatisk behandling ges under tillräckligt lång tid (minst en vecka). Typiska symtom inkluderar hudutslag, klåda, urtikaria eller bröstsmärta, men mer allvarliga reaktioner inkluderande angioödem, dyspné/bronkospasm, anafylaktisk chock, *erythema multiforme* eller Stevens-Johnsons syndrom kan förekomma. Ledsmärta, myalgi och feber har också rapporterats tillsammans med hudutslag och andra symtom tydande på sent insättande överkänslighet (se avsnitt 4.8). Efter utsättande av bupropion och påbörjad behandling med antihistamin eller kortikosteroider förbättrades symtomen hos flertalet patienter och upphörde helt efter en tid.

Kardiovaskulära sjukdomar

Klinisk erfarenhet beträffande användning av bupropion för depressionsbehandling hos patienter med kardiovaskulära sjukdomar är begränsad. Försiktighet ska iakttas vid användning hos dessa patienter. Bupropion tolererades dock väl i studier av rökavvänjning hos patienter med ischemisk kardiovaskulär sjukdom (se avsnitt 5.1).

Blodtrycket

Inga signifikanta blodtryckshöjningar har påvisats vid behandling med bupropion hos icke-deprimerade patienter med hypertoni i stadium I. I klinisk användning har hypertension, som i vissa fall kan vara allvarlig (se avsnitt 4.8) och kräva akut behandling, dock rapporterats hos patienter som använder bupropion. Detta har observerats hos patienter med eller utan befintlig hypertoni.

Blodtrycket bör mäts vid början av behandlingen och följas upp regelbundet, speciellt hos patienter med befintlig hypertoni. Om en kliniskt signifikant blodtrycksförhöjning observeras bör man överväga att avbryta behandlingen.

Samtidig behandling av bupropion och nikotinplåster kan resultera i blodtryckshöjningar.

Brugadas syndrom

Bupropion kan manifestera Brugadas syndrom, en sällsynt ärflig sjukdom i natriumkanalen i hjärtat med karakteristiska EKG-förändringar (högernblock och ST-segmenthöjning i höger prekordialavledningarna), som kan leda till hjärtstopp och plötslig död. Försiktighet rekommenderas hos patienter med Brugadas syndrom eller med en historik av hjärtstopp eller plötslig död i familjen.

Speciella patientgrupper

Pediatrisk population

Behandling med antidepressiva läkemedel är associerad med självmordstankar och självmordsbeteende hos barn och ungdomar med egentlig depression och andra psykiska sjukdomar.

Patienter med nedsatt leverfunktion

Bupropion metaboliseras i stor utsträckning via levern till aktiva metaboliter, vilka i sin tur metaboliseras vidare. Inga statistiskt signifikanta skillnader i farmakokinetiken för bupropion har observerats hos patienter med lindrig till måttlig levercirros jämfört med friska försökspersoner, men plasmanivåer av bupropion visade en större variabilitet mellan enskilda patienter. Av denna anledning ska Bupropion Orion användas med försiktighet hos patienter med lått till måttligt nedsatt leverfunktion (se avsnitt 4.2).

Samtliga patienter med nedsatt leverfunktion ska övervakas noga avseende eventuella biverkningar (t ex sömnsvårigheter, munorrhett, krampfall), som kan tyda på höga nivåer av läkemedlet eller dess metaboliter.

Patienter med nedsatt njurfunktion

Bupropion utsöndras huvudsakligen i urinen som metaboliter. Hos patienter med nedsatt njurfunktion kan därför bupropion och dess aktiva metaboliter ackumuleras i större utsträckning än normalt.

Patienten bör övervakas noga avseende eventuella biverkningar (t ex sömnsvårigheter, munorrhett, krampfall), som kan tyda på höga nivåer av läkemedlet eller dess metaboliter (se avsnitt 4.2).

Äldre patienter

Effekt har visats vara tvetydig hos äldre personer. I en klinisk prövning följde äldre personer samma dosregim som för vuxna (se avsnitt 4.2 ”Användning hos vuxna” och 5.2). Större känslighet hos vissa äldre individer kan inte uteslutas.

Påverkan på urinester

Eftersom bupropion har en amfetamin-likt kemisk struktur, kan det störa analysen av ett antal snabbtester av droger i urin, vilket kan resultera i falska positiva värden, särskilt för amfetamin. Ett positivt resultat bör därför vanligtvis bekräftas med en mer specifik metod.

Olämpliga administreringsvägar

Bupropion Orion är endast avsett för oral användning. Inhalation av krossade tablettter eller injicering av upplöst bupropion har rapporterats och kan leda till en snabb frisättning, snabbare absorption och en potentiell överdos. Kramper och/eller dödsfall har rapporterats när bupropion har administrerats intranasalt eller via parenteral injektion.

Serotonergt syndrom

Efter godkännandet för försäljning har det förekommit rapporter om serotonergt syndrom. Detta är ett potentiellt livshotande tillstånd som kan uppkomma när Bupropion Orion används samtidig med ett

serotonergt preparat som selektiva serotoninåterupptagshämmare (SSRI) och selektiva serotonin noradrenalinåterupptagshämmare (SNRI) (se avsnitt 4.5). Om samtidig behandling med andra serotonerga preparat är kliniskt motiverad rekommenderas en noggrann övervakning av patienten, speciellt vid behandlingsstart och vid dosökningar.

Serotonergt syndrom kan omfatta förändringar av mentalt status (t ex agitation, hallucinationer, koma), autonom instabilitet (t ex takykardi, instabilt blodtryck, hypertermi), neuromuskulära avvikelse (t ex hyperreflexi, bristande koordination, stelhet) och/eller gastrointestinala symtom (t ex illamående, kräkningar, diarré). Om serotonergt syndrom misstänks bör en dosreducering eller utsättning av behandlingen övervägas, beroende på symptomens allvarlighetsgrad.

Hjälppännen

Detta läkemedel innehåller mindre än 1 mmol (23 mg) natrium per dos, d.v.s. är näst intill ”natriumfritt”.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Eftersom hämmare av MAO-A och MAO-B också förstärker de katekolaminerga effekterna, genom en annan mekanism än bupropion, är samtidig användning av Bupropion Orion och MAO-hämmare kontraindiceras (se avsnitt 4.3) då det finns en ökad risk för biverkningar vid samtidig administrering. Minst 14 dagar ska förflyta mellan utsättning av irreversibla MAO-hämmare och behandlingsstart med Bupropion Orion. För reversibla MAO-hämmare är en period på 24 timmar tillräcklig.

Effekten av bupropion på andra läkemedel

Bupropion och dess huvudmetabolit, hydroxibupropion, hämmar CYP2D6, även om bupropion inte metaboliseras via CYP2D6. Samtidig administrering av bupropion och desipramin till friska försökpersoner, som var kända snabba CYP2D6 metabolisera, resulterade i stora (2 till 5 gånger) ökningar av C_{max} och AUC för desipramin. Hämningen av CYP2D6 kvarstod i åtminstone 7 dagar efter den sista dosen av bupropion.

Samtidig behandling med läkemedel som har ett smalt terapeutiskt fönster och som till övervägande del metaboliseras via CYP2D6 ska inledas på den lägsta nivån inom doseringsintervallet för det samtidigt givna läkemedlet. Sådana läkemedel inkluderar vissa antidepressiva (t ex desipramin, imipramin), antipsyotika (t ex risperidon, tioridazin), beta-blockerare (t ex metoprolol), selektiva serotoninåterupptagshämmare (SSRI) och typ 1C antiarytmika (t ex propafenon, flekainid). Om Bupropion Orion läggs till en redan pågående behandling med ett sådant läkemedel, bör behovet av dossänkning av det andra läkemedlet övervägas. I dessa fall ska den förväntade nyttan av behandling med Bupropion Orion noggrant övervägas i jämförelse med de potentiella riskerna.

Efter godkännandet för försäljning har det förekommit rapporter om serotonergt syndrom. Detta är ett potentiellt livshotande tillstånd som kan uppkomma när Bupropion Orion används samtidig med ett serotonergt preparat som selektiva serotoninåterupptagshämmare (SSRI) och selektiva serotonin noradrenalinåterupptagshämmare (SNRI) (se avsnitt 4.4).

Läkemedel som kräver metabolisk aktivering av CYP2D6 för att vara effektiva (t ex tamoxifen), kan få minskad effekt vid samtidig administrering av hämmare av CYP2D6, t ex bupropion (se avsnitt 4.4).

Även om citalopram (ett SSRI) primärt inte metaboliseras via CYP2D6, gav bupropion i en studie förhöjning av C_{max} och AUC för citalopram med 30 % respektive 40 %.

Samadministrering av digoxin med bupropion kan minska digoxin-nivåerna. Digoxin AUC_{0-24 h} minskade och njurclearance ökade hos friska frivilliga, baserat på en korsvis jämförande studie. Läkare ska vara

medvetna om att digoxin-nivåerna kan öka i samband med att behandlingen med bupropion avslutas och patienten därför ska övervakas för eventuell digoxintoxicitet.

Effekten av andra läkemedel på bupropion

Bupropion metaboliseras till sin aktiva huvudmetabolit hydroxibupropion primärt via cytokrom P450 CYP2B6 (se avsnitt 5.2). Samtidig användning av läkemedel som kan påverka metabolismen av bupropion via isoenzymet CYP2B6 (t ex CYP2B6-substrat: cyklofosfamid, ifosfamid och CYP2B6-hämmare: orfenadrin, tiklopidin, klopidogrel) kan resultera i höjda plasmanivåer av bupropion och sänkta nivåer av den aktiva metaboliten hydroxibupropion. De kliniska konsekvenserna av hämningen av metabolismen av bupropion via CYP2B6 och åtföljande förändringar av kvoten mellan bupropion och hydroxibupropion är för närvarande inte kända.

Eftersom bupropion metaboliseras i stor utsträckning tillråds försiktighet när bupropion administreras samtidigt med läkemedel som är kända inducerare (t ex karbamazepin, fenytoin, ritonavir, efavirenz) eller hämmare (t ex valproat) av metabolismen, eftersom sådana kan påverka dess kliniska effekt och säkerhet.

I en serie av studier med friska försökspersoner reducerade ritonavir (100 mg två gånger dagligen eller 600 mg två gånger dagligen) eller ritonavir 100 mg plus lopinavir 400 mg två gånger dagligen exponeringen för bupropion och dess främsta metaboliter på ett dosberoende sätt med ungefär 20 till 80 % (se avsnitt 5.2). På samma sätt minskade efavirenz, 600 mg en gång dagligen i två veckor, exponeringen av bupropion med ungefär 55 % hos friska frivilliga. De kliniska konsekvenserna av den minskade exponeringen är oklara men kan inkludera minskad effekt av behandlingen av egentlig depression. Patienter som får något av dessa läkemedel tillsammans med bupropion kan behöva ökade doser av bupropion men den högsta rekommenderade bupropiondosen ska inte överskridas.

Andra interaktioner

Insättande av Bupropion Orion till patienter som använder antingen levodopa eller amantadin samtidigt bör ske med försiktighet. Begränsade kliniska data tyder på en högre incidens av biverkningar, t ex illamående, kräkningar och neuropsykiatiska händelser (se avsnitt 4.8) hos patienter som använder bupropion samtidigt med antingen levodopa eller amantadin.

Trots att kliniska data inte har påvisat någon farmakokinetisk interaktion mellan bupropion och alkohol har sällsynta rapporter av neuropsykiatiska biverkningar eller minskad tolerans för alkohol rapporterats under behandling med bupropion. Alkoholintaget bör därför minimeras eller undvikas under behandlingen med Bupropion Orion.

Farmakokinetiska studier vid samtidig användning av bupropion och bensodiazepiner saknas. Baserat på metabolism *in vitro* saknas grunder för sådan interaktion. Efter samtidig tillförsel av bupropion och diazepam hos friska frivilliga sågs mindre sedering än efter tillförsel av enbart diazepam.

Det finns ingen systematisk utvärdering av bupropion i kombination med antidepressiva läkemedel (utöver desipramin och citalopram), bensodiazepiner (utöver diazepam) eller neuroleptika. Klinisk erfarenhet med johannesört är också begränsad.

Samtidig användning av Bupropion Orion och nikotinplåster kan resultera i blodtrycksförhöjning.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Graviditet

Några epidemiologiska studier på graviditeter efter moderns exponering för bupropion under den första trimestern, har rapporterat ett samband med ökad risk för vissa medfödda kardiovaskulära missbildningar speciellt ventrikelseptumdefekter och defekt i hjärtats vänstra utflöde. Dessa resultat är

inte konsekventa mellan studierna. Djurstudier tyder inte på direkta eller indirekta reproduktionstoxikologiska effekter (se avsnitt 5.3). Bupropion Orion ska inte användas under graviditet såvida inte det kliniska tillståndet för kvinnan kräver behandling med bupropion och alternativa behandlingar inte är möjliga.

Amning

Bupropion och dess metaboliter utsöndras i bröstmjölk hos människa. Ett beslut om huruvida modern bör avstå från att amma eller avstå från behandling med Bupropion Orion bör tas med hänsyn till fördelarna med amning för den nyfödde/barnet och fördelarna med Bupropion Orion-behandling för modern.

Fertilitet

Det finns inga data om effekten av bupropion på mänsklig fertilitet. En reproduktiv studie på rätta visade inga tecken på nedsatt fertilitet (se avsnitt 5.3).

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

I likhet med andra läkemedel som påverkar CNS, kan bupropion påverka förmågan att utföra uppgifter som kräver omdöme eller motoriska och kognitiva färdigheter. Patienter bör vara försiktiga med att framföra fordon eller använda maskiner innan de försäkrat sig om att Bupropion Orion tablett inte påverkar deras förmåga negativt.

4.8 Biverkningar

Nedanstående lista ger information om biverkningar som identifierats vid klinisk användning, indelade efter incidens och organsystem.

Biverkningarna redovisas under rubriker som anger frekvens enligt följande indelning; mycket vanliga ($\geq 1/10$), vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$), mindre vanliga ($\geq 1/1\ 000, < 1/100$), sällsynta ($\geq 1/10\ 000, < 1/1\ 000$), mycket sällsynta ($< 1/10\ 000$); ingen känd frekvens (kan inte beräknas från tillgängliga data).

<i>Blodet och lymfsystemet</i>	Ingen känd frekvens	Anemi, leukopeni och trombocytopeni
<i>Immunsystemet*</i>	Vanliga	Överkänslighetsreaktioner, såsom urtikaria
	Mycket sällsynta	Svårare överkänslighetsreaktioner som angioödem, dyspné/bronkospasm och anafylaktisk chock. Artralgi, myalgi och feber har också rapporterats tillsammans med hudutslag och andra symptom som tyder på en födröjd överkänslighetsreaktion. Denna symtombild kan likna serumsjuka.
<i>Metabolism och nutrition</i>	Vanliga	Anorexi
	Mindre vanliga	Viktörlust
	Mycket sällsynta	Blodsockerrubbningar
	Ingen känd frekvens	Hyponatremi
<i>Psykiska störningar</i>	Mycket vanliga	Sömnsvårigheter (se avsnitt 4.2)
	Vanliga	Agitation, ångest
	Mindre vanliga	Depression (se avsnitt 4.4), konfusion
	Mycket sällsynta	Aggression, fientlighet, irritabilitet, rastlöshet, hallucinationer, onormala drömmar inklusive mardrömmar, depersonalisation, vanföreställningar, paranoida tankar
	Ingen känd frekvens	Suicidtankar och suicidalt beteende***, psykos,

		dysfemi
<i>Centrala och perifera nervsystemet</i>	Mycket vanliga	Huvudvärk
	Vanliga	Tremor, yrsel, smakförändringar
	Mindre vanliga	Koncentrationssvårigheter
	Sällsynta	Krampanfall (se nedan)**
	Mycket sällsynta	Dystoni, ataxi, Parkinsonism, koordinationssvårigheter, minnesstörningar, parestesier, synkope
	Ingen känd frekvens	Serotonergt syndrom****
<i>Ögon</i>	Vanliga	Synstörningar
<i>Öron och balansorgan</i>	Vanliga	Tinnitus
<i>Hjärtat</i>	Mindre vanliga	Takykardi
	Mycket sällsynta	Palpitationer
<i>Blodkärl</i>	Vanliga	Förhöjt blodtryck (ibland allvarligt), rodnad
	Mycket sällsynta	Vasodilatation, postural hypotension
<i>Magtarmkanalen</i>	Mycket vanliga	Muntorrhet, gastrointestinala störningar inkluderande illamående och kräkning
	Vanliga	Buksmärta, förstopning
<i>Lever och gallvägar</i>	Mycket sällsynta	Förhöjda leverenzymvärden, ikterus, hepatit
<i>Hud och subkutan vävnad*</i>	Vanliga	Utslag, klåda, svettningar
	Mycket sällsynta	<i>Erythema multiforme</i> och Stevens-Johnsons syndrom, försämring av psoriasis
	Ingen känd frekvens	Förvärrat systemiskt <i>lupus erythematosus</i> -syndrom, kutan <i>lupus erythematosus</i> , akut generaliserad exantematos pustulos
<i>Muskuloskeletala systemet och bindväv</i>	Mycket sällsynta	Muskelryckningar
<i>Njurar och urinvägar</i>	Mycket sällsynta	Täta urinträngningar och/eller urinretention, urininkontinens
<i>Allmänna symtom och/eller symtom vid administreringsstället</i>	Vanliga	Feber, bröstsmärta, kraftlöshet

* Överkänslighet kan yttra sig som hudreaktioner. Se ”Immunsystemet” och ”Hud och subkutan vävnad”.

** Incidensen av krampanfall är ca 0,1 % (1/1 000). Den vanligaste typen av krampanfall är generaliserade toniska-kloniska kramper, en typ av anfall som i enstaka fall kan leda till postiktal förvirring eller minnesstörning (se avsnitt 4.4).

*** Fall av suicidtankar och suicidalt beteende har rapporterats under behandling med bupropion eller direkt efter avslutad behandling (se avsnitt 4.4).

**** Serotonergt syndrom kan förekomma som en konsekvens av en interaktion mellan bupropion och ett serotonergt läkemedel som t ex en selektiv serotoninåterupptagshämmare (SSRI) eller en selektiv serotonin noradrenalinåterupptagshämmare (SNRI) (se avsnitt 4.4).

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nyttा-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

4.9 Överdosering

Akut intag av doser överstigande 10 gånger den maximala terapeutiska dosen har rapporterats. Utöver de symtom som finns angivna under avsnittet Biverkningar har överdosering resulterat i symtom som dåsighet, medvetslöshet och/eller EKG-förändringar, såsom retleddningsstörningar (innefattande förlängning av QRS-komplex), arytmier och takykardi. QTc-förslängning har också rapporterats men sågs i allmänhet i anslutning till förlängda QRS-komplex och ökad hjärtfrekvens. Även om patienterna i de allra flesta fall har tillfrisknat utan kvarstående symtom finns rapporter om sällsynta dödsfall efter intag av stora överdoser av läkemedlet. Även serotonergt syndrom har rapporterats.

Behandling

Vid överdosering rekommenderas inläggning på sjukhus. EKG och vitala funktioner bör övervakas.

Säkra fria luftvägar, fullgod syresättning och ventilation. Användning av aktivt kol rekommenderas. Det finns ingen känd antidot mot bupropion. Vidare omhändertagande ska anpassas efter kliniskt behov.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp: psykoanaleptika; övriga antidepressiva medel. ATC-kod: N06AX12.

Verkningsmekanism

Bupropion är en selektiv neuronal återupptagshämmare av katekolaminer (noradrenalin och dopamin) med minimal effekt på indolaminers återupptag (serotonin) och hämmar inte monoaminoxidas A eller B.

Verkningsmekanismen för bupropion som ett antidepressivt läkemedel är inte känd, men det förmodas att verkan sker genom noradrenerga och/eller dopaminerga mekanismer.

Klinisk effekt

Den antidepressiva aktiviteten av bupropion studerades i ett kliniskt prövningsprogram på totalt 1 155 bupropion (modifierad frisättning)-patienter och 1 868 bupropion (depottabletter)-patienter med egentlig depression. Sju av studierna undersökte effekten av bupropion (modifierad frisättning): tre utfördes i EU med doser upp till 300 mg/dag och fyra utfördes i USA med ett flexibelt doxspann upp till 450 mg/dag. Dessutom anses nio studier på egentlig depression med bupropion (depottabletter) vara stödjande baserat på bioekvivalensen av bupropion (modifierad frisättning) (en gång dagligen) med depottabletter (två gånger dagligen).

Bupropion var statistiskt säkerställt bättre jämfört med placebo mätt som förbättring av totalpoängen i Montgomery-Åsberg Depression Rating Scale (MADRS) i 1 av 2 identiska studier med dosintervall 150–300 mg. Graden av svar och remission var också statistiskt signifikant högre med bupropion jämfört med placebo. I en tredje studie på äldre patienter uppnåddes ej statistiskt säkerställd skillnad jämfört med placebo för den primära parametern medelförändring från baseline i MADRS (endpoint: Last Observation Carried Forward), dock sågs statistiskt signifikanta effekter i en sekundär endpoint (Observer Case).

Signifikant fördel visades för den primära endpointen i 2 av 4 amerikanska studier med bupropion (300–450 mg). Av de 2 positiva studierna var den ena placebokontrollerad hos patienter med egentlig depression och den andra inkluderade en aktiv kontroll hos patienter med egentlig depression.

I en studie på återfallsprevention randomiseras patienter som svarat på 8 veckors öppen akutbehandling med bupropion (depottablett, 300 mg/dag) till antingen bupropion (depottablett) eller placebo i ytterligare 44 veckor. Bupropion (depottablett) var statistiskt signifikant bättre jämfört med placebo ($p < 0,05$) för den primära effektvariabeln. Bihållen effekt under den dubbelblinda uppföljningsperioden på 44 veckor var 64 % för bupropion (depottablett) respektive 48 % för placebo.

Klinisk säkerhet

Den prospektivt observerade andelen hjärtmissbildningar i graviditeter med prenatal exponering för bupropion under den första trimestern i det internationella graviditetsregistret var 9/675 (1,3 %).

I en retrospektiv studie var det ingen ökad andel medfödda missbildningar eller hjärtkärlmissbildningar bland över tusen graviditeter som exponerats för bupropion under den första trimestern jämfört med användningen av andra antidepressiva läkemedel.

I en retrospektiv analys av data från National Birth Defects Prevention Study, observerades ett statistiskt signifikant samband mellan förekomsten av en defekt i hjärtats vänstra utflöde hos barnet och självrapporterat bruk av bupropion hos modern i början av graviditeten. Inget samband sågs mellan moderns användning av bupropion och någon annan typ av hjärtfel eller med en kombination av alla kategorier av defekter på hjärtat.

En ytterligare analys av data från Slone Epidemiology Center Birth Defects Study visade ingen statistiskt signifikant ökning av defekt i hjärtats vänstra utflöde med moderns bupropion användning. Dock observerades ett statistiskt signifikant samband för ventrikelseptumdefekt efter användning av enbart bupropion under den första trimestern.

I en studie på friska frivilliga observerades inte någon kliniskt signifikant effekt av bupropiontablett med modifierad frisättning (450 mg/dag) jämfört med placebo på QTcF-intervalliet efter 14 dagars dosering till steady state.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Efter oral administrering av 300 mg bupropionhydroklorid en gång per dag, i form av tablett med modifierad frisättning, till friska försökspersoner har maximala plasmakoncentrationer (C_{max}) på omkring 160 ng/ml observerats efter ungefär 5 timmar. Vid steady state är C_{max} och AUC för hydroxibupropion cirka 3 respektive 14 gånger högre än C_{max} och AUC för bupropion. C_{max} för treohydrobupropion är vid steady state jämförbar med C_{max} för bupropion och AUC för treohydrobupropion är cirka 5 gånger högre, medan plasmakoncentrationer av erythrohydrobupropion är jämförbara med de för bupropion.

Maximala plasmakoncentrationer av hydroxibupropion uppnås efter 7 timmar och treohydrobupropion samt erythrohydrobupropion uppnås efter 8 timmar. C_{max} och AUC av bupropion och dess aktiva metaboliter hydroxibupropion och treohydrobupropion ökar proportionellt med dos inom dosintervallet 50–200 mg vid engångsdoser och inom dosintervallet 300–450 mg/dygn vid långvarig dosering.

Den absoluta biotillgängligheten av bupropion är inte känd. Urinutsöndringsdata visar dock att minst 87 % av bupropiondosen absorberas.

Absorptionen av bupropiontabletter med modifierad frisättning påverkas inte signifikant vid samtidigt intag av föda.

Distribution

Bupropion distribueras i hög utsträckning med en skenbar distributionsvolym på cirka 2 000 liter. Plasmaproteinbindningen för bupropion, hydroxibupropion och treohydrobupropion är måttlig (84 %, 77 % respektive 42 %).

Bupropion och dess aktiva metaboliter utsöndras i bröstmjölk hos mänskliga. Djurstudier visar att bupropion och dess aktiva metaboliter passerar blod-hjärnbarriären och till placenta. Studier med positronemissionstomografi (PET) hos friska försökspersoner visar att bupropion penetrerar CNS och binds till striatala dopaminåterupptagstransportörer (cirka 25 % vid dosering 150 mg 2 gånger dagligen).

Metabolism

Bupropion metaboliseras i hög grad hos mänskliga. Tre farmakologiskt aktiva metaboliter har identifierats i plasma: hydroxibupropion och amino-alkoholisomererna treohydrobupropion och erythrohydrobupropion. Dessa kan vara av klinisk betydelse eftersom deras koncentrationer i plasma är lika höga eller högre än de för bupropion. De aktiva metaboliterna metaboliseras i sin tur till inaktiva metaboliter (av vilka några ej är fullständigt identifierade men kan innefatta konjugater) som utsöndras i urinen.

Studier *in vitro* visar att bupropion metaboliseras till sin aktiva huvudmetabolit hydroxibupropion främst via CYP2B6, medan CYP1A2, 2A6, 2C9, 3A4 och 2E1 är involverade i mindre omfattning. Bildningen av treohydrobupropion sker dock via karbonylreduktion, men involverar inte cytokerom P450 isoenzymer (se avsnitt 4.5).

Treohydrobupropions respektive erythrohydrobupropions hämmande potential på cytokerom P450 har inte studerats.

Bupropion och hydroxibupropion är båda hämmare av isoenzymet CYP2D6 med K_i -värdet på 21 respektive 13,3 μM (se avsnitt 4.5).

Bupropion har visats inducera sin egen metabolism hos försöksdjur efter subkronisk administrering. Hos mänskliga finns inga hållpunkter för enzyminduktion av bupropion eller hydroxibupropion, varken hos friska försökspersoner eller hos patienter som behandlades med rekommenderad dos bupropionhydroklorid under 10 till 45 dagar.

Eliminering

Efter oral administrering av 200 mg ^{14}C -bupropion till mänskliga påvisades 87 % och 10 % av tillförd radioaktiv dos i urin respektive faeces. Fraktionen av bupropion som utsöndrades i oförändrad form var endast 0,5 %, i överensstämmelse med den omfattande metaboliseringen av bupropion. Mindre än 10 % av den ^{14}C -märkta dosen återfanns i urinen i form av aktiva metaboliter.

Medelvärdet för clearance efter oral administrering av bupropionhydroklorid är ungefär 200 l/timme och medelvärdet av elimineringshalveringstiden för bupropion är cirka 20 timmar.

Elimineringshalveringstiden för hydroxibupropion är cirka 20 timmar. Halveringstiden för treohydrobupropion och erythrohydrobupropion är längre (37 respektive 33 timmar) och vid steady state är AUC 8 respektive 1,6 gånger högre än de för bupropion. För bupropion och dess metaboliter uppnås steady state inom 8 dagar.

Det olösliga skalet från tabletten med modifierad frisättning kan förblifvit intakt under passagen genom mag-tarmkanalen och elimineras i avföringen.

Speciella patientgrupper:

Patienter med nedsatt njurfunktion

Elimineringen av bupropion och dess aktiva huvudmetaboliter kan minskas hos patienter med nedsatt njurfunktion. Begränsade data från patienter med njursvikt i slutstadium eller måttlig till svår njurfunktionsnedsättning tyder på att exponeringen för bupropion och/eller dess metaboliter var ökad (se avsnitt 4.4).

Patienter med nedsatt leverfunktion

Det var inte någon statistiskt signifikant skillnad i farmakokinetiken för bupropion och dess aktiva metaboliter hos patienter med lindrig till måttlig cirros jämfört med hos friska försökspersoner. Däremot observerades en större variabilitet mellan enskilda patienter (se avsnitt 4.4). Hos patienter med svår levercirros var C_{max} och AUC påtagligt ökade (genomsnittlig skillnad ca 70 % respektive 3-faldig) och mer varierande jämfört med hos friska försökspersoner. Även halveringstiden var längre (ca 40 %). För hydroxibupropion var medelvärdet för C_{max} lägre (ca 70 %), medelvärdet för AUC tenderade att vara högre (ca 30 %), medianvärdet för T_{max} uppträddes senare (med ungefär 20 timmar) och halveringstiderna i genomsnitt längre (ungefär 4 gånger) i jämförelse med hos friska försökspersoner. För treohydrobupropion och erythrohydrobupropion tenderade C_{max} att vara lägre (ca 30 %), AUC högre (ca 50 %), T_{max} uppträddes senare (ca 20 timmar) och halveringstiden förlängdes (ungefär 2 gånger) i jämförelse med hos friska försökspersoner (se avsnitt 4.3).

Äldre patienter

Farmakokinetiska studier på äldre har visat varierande resultat. En singeldosstudie visade att farmakokinetiken för bupropion och dess metaboliter inte skiljer sig mellan äldre och yngre vuxna. En annan farmakokinetikstudie, med singeldos respektive multipla doser, tyder på att bupropion och dess metaboliter kan ackumuleras i större omfattning hos äldre. Klinisk erfarenhet har inte identifierat några skillnader i tolerabilitet mellan äldre och yngre patienter, men det kan inte uteslutas att äldre patienter kan vara känsligare (se avsnitt 4.4).

Frisättning av bupropion med alkohol in-vitro

In-vitro försök visade att vid höga alkoholkoncentrationer (upp till 40 %) frisätts bupropion snabbare från formuleringen modifierad frisättning (upp till 20 % upplöst vid 2 timmar) (se avsnitt 4.5).

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Reproduktionstoxikologiska studier utförda på råtta vid exponeringar liknande dem som uppnås vid den högsta rekommenderade dosen till mänskliga (baserat på systemiska data gällande exponering) visade inga negativa effekter på fertilitet, graviditet och fosterutveckling. Reproduktionstoxikologiska studier på kanin med doser upp till 7 gånger den högsta rekommenderade dosen till mänskliga baserat på mg/m² (inga systemiska uppgifter gällande exponering är tillgängliga) visade endast en liten ökning av antalet skelettförändringar (ökad förekomst av generell anatomisk variation av övertaligt revben i bröstkorgen och försenad förberening av falanger). Dessutom rapporterades en minskning av fostervikten hos kanin, vid toxiska doser till modern.

I djurexperimentella studier med bupropion i doser flera gånger högre än de terapeutiska doserna hos mänskliga, orsakade bupropion bl a följande dosrelaterade symtom: ataxi och kramper hos råtta, generell svaghet, skakningar och kräkningar hos hund samt ökad dödligitet hos båda djurarterna. Eftersom det förekommer enzyminduktion hos djur, till skillnad mot hos mänskliga, var den systemiska exponeringen hos djur i samma storleksordning som den som förekommer hos mänskliga vid maximalt rekommenderad dos.

I djurstudier har leverförändringar observerats, men dessa återspeglar mekanismen hos en leverenzyminducerare. Vid rekommenderad dos hos människa inducerar inte bupropion sin egen metabolism. Detta indikerar att leverfynden hos laboratoriedjur endast är av begränsad betydelse vid utvärdering och riskbedömning av bupropion.

Data från genotoxicitetsstudier indikerar att bupropion är en svag bakteriell mutagen, men inte mutagen hos däggdjur och därmed inte något humant genotoxiskt medel. Studier på mus och råtta bekräftar frånvaron av karcinogenicitet i dessa djurslag.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälpmittens

Tablettkärna

Povidon
Saltsyra
Natriumstearylfumarat

Dragering

Etylcellulosa
Hydroxipropylcellulosa
Metakrylsyra - etyl-akrylatsampolymer
Kiseldioxid, kolloidal, vattenfri
Makrogol
Trietylcitrat
Hypromellos

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

150 mg: 2 år.

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Förvaras vid högst 25 °C.

6.5 Förpackningstyp och innehåll

Vit ogenomskinlig HDPE-burk innehållande en kudde med kiselgel/aktivt kol och en med syre/fuktupptagare, tillsluten med barnskyddande lock och förseglingsmembran.

30 och 90 tablett med modifierad frisättning.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Ej använt läkemedel och avfall ska kasseras enligt gällande anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Orion Corporation
Orionvägen 1
FI-02200 Esbo
Finland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

150 mg: 32149

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

Datum för det första godkännandet: 15.9.2015
Datum för den senaste förnyelsen: 13.5.2020

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

5.4.2023